

Berettigelse, idet man dog forudsætter det som muligt, at de Alle blive tagne. Det ærede Thing vil ogsaa af Motiverne til det foreliggende Lovforslag have erfaret, at Regjeringen selv ønsker at faae saamange Børnepligtige vaabenøvede som muligt, idet Krigsministeren har tilkjendegivet det Ønske at kunne faae de fornødne Midler til at vaabenøve flere end efter Planen af 1842. Jeg troer altsaa, at selv de Herrer, som ved Hovedforslaget i § 1 ønske ogsaa at opnaae det andet, af mig nævnte, Niemed med Bestemmelsen, maade lade alle deres Betænkkeligheder mod at slutte sig til mit Ændringsforslag falde, saafremt Krigsministeren, med hvem jeg iøvrigt ikke har confereret i denne Anledning, vilde erklære sig enig i, naar han fik de dertil tilstrækkelige Midler ved Finansloven, virkelig at ville indkalde det hele tjenstdygtige Mandskab og fordele det til de forskjellige Afdelinger. En Anbefaling for mit Ændringsforslag, forsaavidt som det hidtil af mig er omtalt, troer jeg ogsaa maa søges i den Omstændighed, at det er i fuldkommen Overensstemmelse med Loven af 26de Februar d. A., idet det vistnok er ønskeligt, at man ved slike Love, saavidt muligt, holder sig til den engang vedtagne Text, og ikke det ene Aar efter det andet afviger fra det Vedtagne, men derimod søger, saavidt muligt, at tilvelebringe en Fasthed i dette Slags Love. Kunde man komme til Enighed strax i denne Sag, havde jeg ogsaa tænkt mig, at man muligens kunde endnu i Aar indbringe her i Thinget Udkast til en Udskrivningslov for 1854, og derved undgaae atter herom at give en foreløbig Lov, hvilken jeg flere Gange har erkjendt det Ønskelige i at undgaae. Dersom man derimod nu ikke kommer til Enighed, og Sagen skal forhandles igjen i Landstinget, og muligens derfra atter kommer tilbage her til Thinget, kunde det let hændes, at nærværende Lov blev vedtagen saa seent, at det ikke kunde blive muligt at indbringe en saadan definitiv Lov. Der staaer endnu tilbage for mig at omtale den Forskiel, der er mellem det af Udvalgets Fleertal stillede Ændringsforslag og den Sætning, som indeholdes i mit Ændringsforslag Litr. a, sidste Deel. I mit Ændringsforslag staaer der, „at Mand-

ter og disses Afdelinger bestemmes af Krigsministeren“, hvorimod det i det af Udvalgets Fleertal stillede Forslag hedder, at Fordelingen skal skee efter de hidtil gjældende Regler for Fredstid. Det forholder sig nu aldeles rigtigt, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har udtalt, at man kan forstaae disse Sætninger paa en forskjellig Maade. Den Bestemmelse, jeg har tilladt mig at foreslaae som Ændringsforslag, og som er den samme som findes i Loven af forrige Aar, har ogsaa givet Anledning til nogen Tvivl, men den er bleven fortolket saaledes, som den ærede Rigsdagsmand sagde, nemlig saaledes, at det, som Krigsministeren skal bestemme, kun bestaaer deri, at han opgiver, hvor mange af det udfrevne Mandskab der skal sendes til enhver af Troppesafdelingerne, hvorimod ikke Krigsministeren, men derimod Justitsministeren bestemmer, af hvilke Kredse dette Mandskab skal tages. Altsaa den Fortolkning, som Udvalgets Fleertal har villet lægge ind i sit Ændringsforslag, for at komme til et andet Resultat end det, som der antages at følge af mit Ændringsforslag, skeer fuldkommen Fyldest ved mit Ændringsforslag, saaledes som den deri indeholdte Bestemmelse i Praxis er fortolket, og hvilken Fortolkning, saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ogsaa ganske rigtigt gjorde opmærksom paa, har fundet sin Bekræftelse ved en Allerhøieste Resolution af 25de October d. A. angaaende en særegen Undtagelse for Artilleriets Vedkommende. Den ærede Rigsdagsmand bemærkede vel, at mit Ændringsforslag kunde være tilstrækkeligt for Tiden, saalænge vi have den nærværende Krigsminister, idet han har erklæret sig enig i hiin Fortolkning, som ogsaa er gjort gjældende allerede efter Udskrivningsloven for forrige Aar, men at det ikke var tilstrækkeligt betryggende, saafremt vi fik en ny Krigsminister. Jeg troer imidlertid, at den samme Fortolkning ogsaa maatte gjøre sig gjældende, om der ogsaa kom en anden Krigsminister; thi Bestemmelsens rigtige Forstaaelse grunder sig paa, hvad der er vedtaget efter Forhandling imellem de to Ministerier, og i en Skrivelse til Udskrivningsvæsenets Revisor,